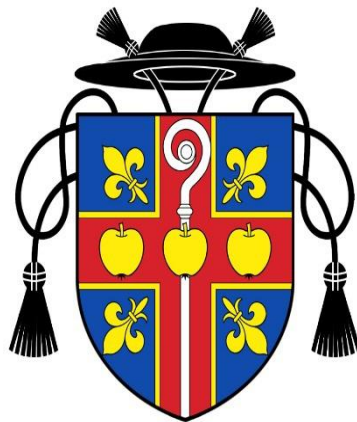

Farní list 156

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Jsi statečnější, než si myslíš, silnější, než se ti zdá,
moudřejší, než si myslíš, a milovaný více, než víš.“*

Vždy s Bohem

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Březen 2024:

- **Úmysl papeže:** *Modleme se, aby ti, kteří v různých částech světa pro evangelium riskují své životy, byli pro církev zdrojem odvahy a misijního zápalu.*
- **Národní úmysl:** *Modleme se, aby ti, kdo dosud odkládali svátost smíření, našli cestu k setkání s milosrdným Kristem.*
- **Farní úmysl:** *Za odvalu svěřit Bohu ty „skryté komnaty“ našich duší a našich životů, které potřebují Boží dotyk a uzdravení.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

a máme tu březen, který je letos s výjimkou posledního dne celý postní.

Trocha jednoduché matematiky

Postní doba trvá čtyřicet dnů, přesněji čtyřicet všedních dnů a k tomu šest postních nedělí. Postní neděle sice liturgicky do postní doby také patří, ale postní omezení se na ně vztahují jen v omezené míře. Proč v omezené míře? Protože každá neděle je pro nás křesťany především slavnost Kristova zmrtvýchvstání a výrazně kající slavnost by byla sama v sobě rozporná a těžko myslitelná. Máte-li občanský kalendář, ve kterém jsou vyznačeny Velikonoce, ale není tam Popeleční středa, pak si datum

Popeleční středy můžete spočítat tak, že si od data Velikonoční neděle odpočítáte 46 dnů.

Půst a jak se k němu postavit 2 aneb tak trochu pokračování z února

Na různých místech se dnes dočtete o postu ve světském významu diety od zdravotně ne zcela vhodného jídla. V tomto smyslu se půst rozumí jako zdravá výživa pro tělo.

My jako křesťané ovšem pod pojmem půst rozumíme především „zdravou výživu pro duši.“ To, že se někdo postí od masa (nebo jiného svého oblíbeného jídla) může pomáhat v tom, že se tento člověk cvičí v sebeovládání. Samotné lepší sebeovládání by ale bylo jen velmi slabým výsledkem postu. Smyslem postu ovšem je udělat si ve svém životě více místa a času pro Boha tím, že si odepřeme něco, co samo o sobě třeba není zlé, ale zabírá to čas nebo místo, které by mělo patřit Bohu. V tomto smyslu je možná lepším postem odříci si hodinu nezbožné náplně internetu, mobilu, televize nebo tištěných novin a věnovat tento čas raději Bohu, nežli si odepřít řízek, jehož snědení nám zabere zpravidla o dost méně než tu hodinu.

Lidská duše jako hrad v nitru

Někdo by mohl říci: „je to tak snadné, stačí se obrátit a věřit evangeliu.“

A co k tomu říkají svatí, tedy ti, kdo se skutečně obrátili? Jak už jsem kdysi zmiňoval, svatá Terezie z Avily představuje lidskou duši jako hrad se spoustou komnat. Bůh by rád obýval všechny komnaty hradu v našem nitru, jenže v důsledku našich hříchů, ba i neřestí, a leckdy i v nevyлечených, neodpuštěných zraněních, která nám způsobili druzí, obývají některé komnaty „jedovaté potvory“. Za těmito „jedovatými potvorami“ můžeme vidět jak přímé působení zlého ducha, tak i naše hříšné sklony, které jsme si opakováním hříchu vypěstovali.

Smyslem postu pak je přestat ty jedovaté potvory svými hříchy (a někdy i nepodloženými strachy) „krmit“, „vyhladovět je“ nebo jinak

vyhnat. Jenže na to sami nestačíme. Takže nám nezbyvá než pozvat do všech těch nepěkných zákoutí naší duše Boha, aby on to skrze Kristův kříž odpustil, vyčistil a uzdravil. Takže vlastně prvním krokem je zřeknutí se zla a prosba o odpuštění, což se zpravidla děje ve svátosti smíření. No a následně bychom se pod vedením Ducha svatého měli snažit žít jinak. V ideálním případě by potom o Velikonocích měl být Bůh přítomný ve všech komnatách naší duše. Ale velkým úspěchem bude už to, když bude ve více komnatách nežli před začátkem postu.

Ježíšův půst je nám vzorem

K tomu, jak prožívat půst nám hodně může říci právě vyprávění evangelistů o Ježíšově postu na poušti. Lukáš dokonce výslovně píše, že Ježíš 40 dnů nic nejedl. Asi ho v tom nebudeme úplně napodobovat, ale určitě vidíme, že má smysl se do postu pořádně „opřít“. Všichni tři synoptikové ale zmiňují to, že Ježíš byl veden Duchem svatým. Matouš a Lukáš také zmiňují, že proti pokušení bojoval Božím slovem.

Co tedy máme dělat?

Když to shrneme: za první modlitba. Projevem vedení Duchem svatým je určitě modlitba. A to v první řadě naslouchání tomu, co Duch svatý říká.

Za druhé: zpytovat svědomí, mít předsevzetí zlo neopakovat, zřeknout se zla. A následně prosit o odpuštění. V lepším případě i o odpuštění nejenom svých osobních hříchů, ale i za odpuštění toho, za co nesu nějakou spoluzodpovědnost. Ve zpytování bychom si ale měli všimnout nejenom pokušení, ale i toho, jak nás Bůh vede, co a jak se nám s Jeho pomocí povedlo. Měli bychom se učit rozlišovat zlé myšlenky (pokušení) a dobré (ty bývají tak či onak od Boha).

Za třetí: Četba a rozjímání Písma svatého, které je přece inspirované Duchem svatým. Bible nám může pomoci jako obrana proti pokušením. Určitě bychom v postní době neměli ubírat ze své četby, a hlavně rozjímání Písma. Spíše bychom podle svých možností měli přidat. S Božím slovem jsou spojená mnohá zaslíbení, jako např. „Toto praví Hospodin: „Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svažuje

zemi a ona pak obdařuje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.““ (Iz 55,10-11)

Za čtvrté: prosba k Duchu svatému o Jeho vedení.

Za páté: přijímat Boží milost i skrze svátosti (zpověď, svaté přijímání).

Za šesté: almužna v širokém slova smyslu jako pomoc potřebným (nemusí jít nutně o pomoc finanční).

Za sedmé: můžeme také prosit o přímluvu anděly i svaté.

Za osmé: pamatujme na to, že naše obrácení není něco jednorázového, ale vlastně by mělo jít o každodenní záležitost. Každý den bychom Bohu měli říkat svoje „ano“.

Pamatujme na ty nejzranitelnější 2, aneb opět navazují na únor

Čtení z prorockých knih nám v postu budou opakovaně připomínat, že projevem skutečného obrácení je také milosrdenství. Hezký úryvek ohledně toho, jak si náš půst představuje sám Bůh, najdeme třeba na začátku 58. kapitoly knihy proroka Izajáše (Iz 58,1-12). Můžete si ho doma přečíst a rozjímat celý, já tu ocituji jen menší část: „*Či není půst, jakému dávám přednost, spíše toto: rozevřít okovy bezpráví, uvolnit vazby jha, zdeptané propustit na svobodu, a zlomit každé jařmo? Lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu ubožáky bez přístřeší, když vidíš nahého, obléci ho a od vlastní krve se neodvracet?*“ (Iz 58,6-7)

Situace v dnešní době se samozřejmě v něčem liší od doby, kdy vznikl citovaný úryvek. V dnešní době je například v naší zemi dost velká část ubožáků bez přístřeší neboli bezdomovců závislá na alkoholu nebo jiných látkách, a zřejmě by nebyl nejlepší nápad vzít úryvek doslovně a nastěhovat si takového závislého člověka do svého domu. Můžeme ale podpořit Charitu nebo jinou instituci nebo komunitu, která se jim snaží pomáhat a má na to lidi, kteří mnohem lépe než my

vědí, s kým mají tu čest. V tom smyslu, že bychom si měli všimnout potřebných, je tedy citovaný úryvek určitě stále platný.

Hezky na toto téma píše rovněž evangelista Matouš: „*V té chvíli přišli učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kdo je vlastně v nebeském království největší?“ Tu zavolal dítě, postavil ho před ně a řekl: „Amen, pravím vám. Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevejdete do nebeského království. Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší. A kdo přijme jedno takové dítě kvůli mně, mne přijímá.“*“ (Mt 18,1-3)

Prosba za odpuštění

Když píšu o prosbách za odpuštění, tak také prosím vás farníky za odpuštění všeho, čím jsem se proti vám v minulosti provinil. I za to, co jsem neudělal, ačkoliv jsem to udělat měl.

Každý jsme hříšník a každý bychom měli zpytovat především svoje vlastní svědomí. Čas od času nastane ale chvíle, kdy bychom se měli omluvit za něco, za co sami osobně nemůžeme.

V naší farnosti žijí lidé, kteří bohužel zažili velmi nepěkné a zraňující jednání ze strany různých představitelů církve. Nakolik mohu, tak se chci na tomto místě za tyto skutky postiženým omluvit, vyjádřit jim svoji účast, poprosit je za odpuštění, pokud by měli zájem, tak i nabídnout pomoc a ujistit je o své modlitbě za ně.

Přeji všem milostiplnou dobu postní

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- *Kurzivou uvádíme výběr ze zajímavých akcí mimo naši farnost.*

BŘEZEN

- ⇒ 1. 3. (pátek) – dopoledne pastorence nemocných v Nížkově; od 16:30 hod. adorace a možnost svátosti smíření, od 17 hod. křížová cesta, vedená ministranty
- ⇒ 2. 3. (sobota) – setkání dětí na faře od 14 hod.
- ⇒ 2. 3. (sobota) – setkání mládeže na faře od 18 hod.
- ⇒ 3. 3. (neděle) – v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 7. 3. (čtvrtek) – dopoledne pastorence nemocných v Bukové; v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 8. 3. (pátek) - pastorence nemocných v Sirákově a Poděšíně; od 17 hod. křížová cesta, vedená dětmi
- ⇒ 9. 3. (sobota) – na faře od 15 hod. misijní klubko
- ⇒ 10. 3. (neděle) – v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 15. 3. (pátek) - od 17 hod. křížová cesta, vedená mládeží
- ⇒ 16. 3. (sobota) – odpoledne na faře postní duchovní obnova, vedená R.D. Markem Husákem, žďárským děkanem
- ⇒ 16. 3. (sobota) – *seminář o evangelizaci v Hradci Králové; informace a přihlášky na www.bihk.cz/evangelizace*
- ⇒ 17. 3. (neděle) – v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 19. 3. (úterý) – slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie
- ⇒ 21. 3. (čtvrtek) – na faře od 18:15 hod. povídání o víře (katecheze pro dospělé)
- ⇒ 22. 3. (pátek) - od 17 hod. křížová cesta, vedená mládeží
- ⇒ 23. 3. (sobota) – *Diecézní setkání mládeže; informace na diecezko.cz*
- ⇒ 24. 3. (neděle) – Květná neděle; rozšířená příležitost ke svátosti smíření; od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 26. 3. (úterý) – *ve 20 hod. ve Žďáře v dětském areálu na sídlišti Libušín pašijová hra „Co se stalo s Ježíšem?“*
- ⇒ 28. 3. – Zelený čtvrtek; mše sv. na památku Večeře Páně; po mši sv. adorace v Getsemanské zahradě do 22 hod.

- ⇒ 29. 3. – Velký pátek; den přísného postu; ráno v 8 hod. ranní chvály; začátek Velkopátečních obřadů od 15 hod., po jejich skončení adorace u Božího hrobu do 22 hod.
- ⇒ 30. 3. – Bílá sobota; v 8 hod. ranní chvály, poté do 15 hod. adorace; od 19 hod. vigilie
- ⇒ 31. 3. – Neděle Zmrtvýchvstání Páně

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 6. 4. (sobota) – *setkání pro bezdětné manžele; Čihošť, kostel Nanebevzetí Panny Marie, provází Jan Linhart, více a přihlašování na www.osirelymrodicum.cz*
- ⇒ 6. 4. (sobota) – v 10 hod. mše sv. v DPŽ Nížkov
- ⇒ 14. 4. – (3.neděle velikonoční) – *pouť v Nížkově*
- ⇒ 25.-28. 4. (víkend) – *Duchovní obnova pro manžele; Hora Matky Boží u Králik; provází R.D. Karel Moravec; informace na www.klasterkraliky.cz a na telefonním čísle 603 198 318; přihlašování do 12.4. na horamatky@gmail.com*
- ⇒ 26.-28. 4. (víkend) - *Duchovní obnova pro mladé manžele: Pojdte si i vy na opuštěné místo odpočinout; klášter karmelitánů v Kostelním Vydří; provází P. Jeroným Josef Ertelt, O.Carm, obnova začíná večerní mši svatou v pátek v 18.00 a končí v neděli obědem ve 12.00; nutno se předem přihlásit; informace: www.centrumrodin.cz; kontakty dokulilova@centrum.cz, tel: 608 545 118.*
- ⇒ 27. 4. (sobota) – *svatovojtěšská pouť v Libici nad Cidlinou*
- ⇒ 13. 5.-16. 5. – *májová duchovní obnova zaměřená na seniory s P. Jiřím Vojtěchem Černým; penzion Marianum, Janské Lázně; přihlašování do 15.4.; přihlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 734 435 360, 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.cz, web1: www.dcshk.cz, web2: www.simeon.cz*
- ⇒ 18. 5. (3. sobota v měsíci, předvečer slavnosti Seslání Ducha svatého) – *poutní den královéhradecké diecéze v poutním kostele Božího milosrdenství ve Slavkovicích; 1. a 3. sobotu možnost sv. smíření 10-17 hod.; mše sv. v 17 hod.*
- ⇒ 10.-14. 7.- *Katolická charismatická konference v Brně*

⇒ 21. 7. (neděle) – „Velká pout“ v poutním kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří

⇒ 28. 7.-3. 8. – farní tábor ve Fryšavě pod Žákovou horou

❖ **Úklid fary:** 2. 3. Špatková; 23. 3. Eliášová Jana

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... NEVÝSLOVNĚ TĚ MILUJI

Neexistují slova, která by vystihla, jak velmi Tě miluji. Proto jsem otevřel svou láskyplnou náruč a zemřel jsem za Tebe. Víím, že se někdy cítíš nehodná lásky, ale mou náklonnost si nemusíš zasloužit. Vroucně Tě miluji. Jsi mé stvoření. Chci, abys nikdy nepochybovala, že jsem Ti oddaný.

Miluji Tvou duši, a proto mi dovol, abych naplnil každou Tvou potřebu. Toužím Tě osvobodit, abys nemusela hledat nepravou lásku na nesprávných místech. Dovol mi držet ve svých dlaních Tvé srdce a naplnit Tě láskou, která trvá navěky. Potom pocítíš mou svatou přítomnost a zamiluješ se do mě.

S láskou

Tvůj Král, který Tě nedokáže přestat milovat.

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Láska tvoří krásu

Svatba každé dvojice, kterou oddávám, je svatbou krále Artuše a královny Guinevery, křest každého malého dítěte je křtem svatého Františka. Nejsme menší než oni. Nepíšeme méně důležité příběhy než oni. Každý je pozván k velikosti.

Zakázal jsem, aby dívky v mé přítomnosti o sobě říkaly, že nejsou hezké, protože to je pro mě rouhání proti Bohu, rouhání tvora proti Bohu,

že se stvoření nepovedlo. Rouhání ledňáčka, že má příliš dlouhý zobák, rouhání sovy, že má příliš velké oči, zajíce stydlíciho se za své příliš dlouhé uši.

Každý a každá jsou krásní, jen je třeba přijmout svou krásu, svá charismata. Otevřete své dary, své zlato, kadidlo i myrhu. Jste, protože jste milováni. Kdyby ses tak viděla a viděl, jak tě vidí Bůh!

(M. Vácha: *Láska tvoří krásu*)

Okénko (nejen) pro seniory

Spolu s naší starší generací

Korunou starců jsou bohaté zkušenosti a jejich chloubou bázeň před Hospodinem. (Sir 25,6)

Přijde čas, kdy nás naši rodiče budou potřebovat jako oporu. Jsme za ně zodpovědní. Za mnoho jim vděčíme a chceme se proto my nyní starat o ně. Často je pro obě strany těžké přijmout novou situaci: rodiče se cítí být neužiteční, mají strach, že nám budou přítěží – a my zažíváme, že naši rodiče, které jsme viděli před sebou vždycky jako velké a silné lidi, zeslábli.

Nevíme toho mnoho o charakteristických duševních procesech stárnutí, o kráse doprovázet starého člověka a pečovat o něj – a o Božím plánu, který se za tím skrývá. Dnes často panuje názor, že pečovat o staré lidi, je břemenem a pouhou povinností. Nevyplatí se do toho investovat mnoho sil a času. Často si ale neuvědomujeme, jak vzácní a důležití jsou pro nás starší lidé.

„Ti starší mají za úkol nechat zazářit Boží lásku v našem životě, učinit ji viditelnou a vnímatelnou“, řekl jednou páter Beller. Například jeden dědeček vyprávěl kdysi svému vnukovi při prohlížení starých fotek: „Já jsem dostal babičku od Boha jako dar, jako věrnou společnici na celý život – a přesto to nebylo vždycky snadné.“

Udělejme si čas na naše starší. Povzbuzujme je, kladme jim stále znovu otázky. Dejme jim příležitost vyprávět o svých zkušenostech. Tak se mohou děti a rodiče opět sblížit.

Když se podíváme zpět do rodinné biografie, uvědomíme si, že náš vlastní život v ní má hluboké kořeny. Od našich starších se také často můžeme naučit, že utrpení v životě není zbytečné, že opomenutí a zanedbání mohou být dodatečně uvedena do pořádku, že také chyby se dají napravit. Potřebujeme naše starší – když stárnou a slábnou. V naší rodině garantují spolehlivost a jsou vždy k dispozici uprostřed naší pracovní vytíženosti a neustálého shonu. U nich najdeme vždy znovu klid a ticho – uprostřed hluku, oni nám připomínají, že nezáleží na kvantitě, nýbrž na kvalitě...

Tím uzdravují tisíce ran našeho hektického života.

Připomeňme si nějaký krásný zážitek se svými rodiči a prarodiči.

*XII. zastavení z Cesty manželů v Rokoli
vybrala: Jana Vosmeková*

Inspirace ke svatosti

Svatý Jan z Boha

- zakladatel řehole

Kdy žil: 1495-1550

Liturgický svátek: 8. 3.

Stupeň slavení: nezávazná památka

Patron: zdravotníků, knihkupců a nemocnic

Jan, kterému později začali říkat z Boha se narodil v malé vsi v Portugalsku. Jako osmiletý zmizel z domu. Utekl z domu nebo ho snad unesli? Nevíme. Víme jen, že jeho matka z toho zemřela žalem. Později se objevil ve Španělsku u jednoho statkáře, který ho vychoval jako vlastního syna. Pracuje, vzdělává se, mohl by si vzít dokonce statkářovu dceru, ale on odmítá. Odchází a stává se z něj voják. Málem umřel, ale ne zbraní nepřítele: pověsit ho chtěli jeho nadřízení, protože mu někdo ukradl válečnou kořist, jež mu byla svěřena do úschovy. Nakonec ho z vojska vyhnali.

U ničeho dlouho nevydrží, střídá jednu práci za druhou. Na krátký čas se ocitl v blázinci v Granadě. V roce 1539, poté co naslouchal strhujícímu kázání sv. Jana z Avily, začal všem na očích činit pokání. Spoluobčané usoudili, že přišel o rozum. V blázinci se setkává s těmi největšími ubožáky, kterých se jejich rodiny chtějí zbavit. Jan se rozhodl předstírat šílenství, aby tam mohl zůstat déle a pochopil, že teď se jednou provždy stane jeho řemeslem péče o nemocné. Knězem ani řeholníkem se však nestal.

Předstoupil před biskupa z Granady s prosbou, že by s těmi, kteří ho budou následovat, zasvětil svůj život trpícím. Nejprve se k němu přidali dva, pak další a v roce 1540 se zrodila malá kongregace milosrdných bratří. Stavěl útulky, sirotčince, staral se o prostitutky, o rodiny bez živitele.

Jeho optimismus byl nakažlivý podle hesla: "současná hodina je dobrá – příští bude

lepší." Velkou novinku, kterou milosrdní bratři praktikovali, byl důraz na osobní vztah k nemocným.

Jan z Boha zemřel na kolenou v roce 1550 a svatořečen byl po právu 1690.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v březnu 2024

Pátek 1. března	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 2. března	7:30 Za rodinu Kratochvílovu
Neděle 3. března 3. neděle postní	7:00 Za Karla a Ludmilu Havlíčkovy, děti Karla, Vladimíra a Vlastu, zetě Jana a Ludvíka, vnuka Zdeňka, za Josefa Rajíka, Ladislava Karneta, syny Ladislava a Pavla 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Marii a Jaroslava Jelínkovy, Annu a Jana Slámovy, jejich rodiče a duše v očistci
Pondělí 4. března	17:30 Za Bohuslava Eliáše, rodiče, sourozence, rodiče Kašpárkovy a duše v očistci
Úterý 5. března	17:30 Za všechny živé i zemřelé členy kněžského sdružení Quique vulnerum
Středa 6. března	17:30 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 7. března Památka sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 8. března	17:30 Za rodinu Bártovu a dceru Marii, rodinu Enderlovu a všechny živé i zemřelé těchto rodin
Sobota 9. března	7:30 Za zesnulého kněze Karla Exnera
Neděle 10. března 4. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Jana Dobrovolného, manželku, rodiče, bratry, rodiče Janákovy, Jiřího Němce a duše v očistci 10:00 (Sirákov) Za Lenku Šlechtickou, rodiče Holcmanovy a rodiče Blažkovy

Pondělí 11. března	17:30 Za Josefa Vlčka, rodiče, vnuka Davida a za rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku a celou živou rodinu
Úterý 12. března	17:30 Za rodiče Vlčkovy, syna, zetě a živé i zemřelé těchto rodin
Středa 13. března	17:30 Za Marii Štohanzlovou, tři sourozence a rod Nejedlých a Štohanzlů
Čtvrtek 14. března	17:30 Za Vladimíra a Annu Pibilovy a celý rod, za rodinu Prchalovu, Miloslava Lacinu a duše v očistci
Pátek 15. března	17:30 Za mír, pokoj a svobodu na celém světě
Sobota 16. března	7:30 Za zesnulého kněze Josefa Pecna
Neděle 17. března 5. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Annu a Jaroslava Baumrukovy, Vlastu a Stanislava Bártovy, rodiče, sourozence a duše v očistci 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Věru Roseckých, za Josefa a Libuši Dočekalovy a živou a zemřelou přízeň
Pondělí 18. března	17:30 Za Jaroslava a Annu Baumrukovy, vnuka Vojtěcha a živou i zemřelou rodinu
Úterý 19. března Slavnost sv. Josefa, Snoubence Panny Marie	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, matku a bratra a rod Kopeckých a Jarošů
Středa 20. března	17:30 Za Josefa Pokorného, zetě, rodiče, sestru, rodinu Filipovu a za celou živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 21. března	17:30 Za Josefa Jágra a Josefa Bečku, manželky a celou přízeň
Pátek 22. března	17:30 Za Josefa Šimberského, manželku, oboje rodiče a celou přízeň

Sobota 23. března	7:30 Za zesnulého kněze Jiřího Máru
Neděle 24. března Květná neděle	7:00 Za Josefa Němce, Ladislava Augustina, vnuka Miloše a živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Lubomíra Černého, jeho rodiče, za Františka a Marii Růžičkovy a živou a zemřelou přízeň
Pondělí 25. března Slavnost Zvěstování Páně	17:30 Za Josefa a Marii Pospíchalovy a jejich sourozence
Úterý 26. března	17:30 Za Marii a Jana Holcmanovy, jejich rodiče a sourozence, za vnučku a zetě a za rod Holcmanů, Fišarů a Augustinů
Středa 27. března	17:30 Za Anitu Medkovou a syna Pavla
Čtvrtek 28. března Zelený čtvrtek	17:30 Za Jana a Marii Machovy, Bohuslava Bruknera a živou i zemřelou přízeň
Pátek 29. března Velký pátek – památka Umučení Páně	15:00 VELKOPÁTEČNÍ OBŘADY
Sobota 30. března Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – vigilie	19:00 Za nově pokřtěné
Neděle 31. března Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7:00 Za Josefa Wasserbauera, sestru, rodiče, švagrovou, švagry, rod Stránských, Wasserbauerů a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Andrejku, švagrovou Marii, rodinu Slámovu, Jarošovu a Jelínkovu

Změny vyhrazeny

Modlitba za Ukrajinu

Dobrý a milosrdný Bože,
Ty jsi náš nebeský Otec, dokonale nás znáš a miluješ.
Proto se s důvěrou odevzdáváme do Tvých rukou.

Prosíme Tě za mírové řešení složité situace na Ukrajině.
Prosíme Tě za světové státníky, aby stáli na straně dobra a našli sílu
k vzájemné dohodě a usmíření.

Prosíme Tě také za všechny oběti válek, sirotky, vdovy a uprchlíky.
Obejmi je svou něžnou náručí.

Dej, ať kolem sebe šíříme pokoj, nejsme jeden druhému lhostejní
a dokážeme si navzájem odpouštět.

Otče náš Zdravas, Maria

Svatá Barbobo, pomocnice v nouzi, oroduj za nás.
Svatý Floriáne, ochránce v nebezpečí války, oroduj za nás.
Svatý Ondřeji, patrono Ukrajiny, oroduj za nás.
Svatí Cyrile a Metoději, patroni Evropy, orodujte za nás.
Sv. Václave, patrono míru, oroduj za nás.
Maria, Matko Boží a Královno míru, oroduj za nás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Tabulka lektorů v březnu 2024

PÁ	1					
SO	2					
NE	3	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímlyvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.

PO	4			Jindrová V.		
ÚT	5			Bártová J.		
ST	6			Holcmanová Z.		
ČT	7			Chromá H.		
PÁ	8					
SO	9					
NE	10	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	11			Jindrová V.		
ÚT	12			Bártová J.		
ST	13			Laštovičková M.		
ČT	14			Chromá H.		
PÁ	15					
SO	16					
NE	17	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	18			Jindrová V.		
ÚT	19			Bártová J.		
ST	20			Holcmanová Z.		
ČT	21			Chromá H.		
PÁ	22					
SO	23					
NE	24	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	25			Jindrová V.		
ÚT	26			Bártová J.		
ST	27			Laštovičková M.		
ČT	28					
PÁ	29					

SO	30					
NE	31	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	
		přímlyvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Co je Velikonoční triduum, které začíná na Zelený čtvrtek?

Poslední týden postní doby, Svatý týden, začíná na Květnou neděli a končí na Bílou sobotu. Tento týden je svatý, protože nám připomíná Ježíšovo utrpení a jeho smrt pro naši spásu.

Velikonoční triduum je třídenní oslava Ježíšova utrpení, smrti a zmrtvýchvstání, která začíná na Zelený čtvrtek večer a končí na Velikonoční neděli. Během tridua oslavujeme jádro naší víry. Vrcholem je Velikonoční vigílie, která začíná na Bílou sobotu v noci a je oslavou Ježíšova vzkříšení z mrtvých. Během těchto dnů slavíme základy naší víry.

MISSA CHRISMATIS / MŠE SE SVĚCENÍM OLEJŮ

Na Zelený čtvrtek si církve připomíná Ježíšovo ustanovení eucharistie a kněžství. Na Zelený čtvrtek ráno (nebo dříve ve Svatém týdnu) se kněží diecéze shromáždí kolem svého biskupa při slavnostní bohoslužbě, aby obnovili své kněžské závazky. Na této mši se svěcením olejů se světí tři oleje, které jsou potřebné pro udělování svátostí během roku.

EUCHARISTIE

Na Zelený čtvrtek večer slavíme svátek tří velkých darů, které dal Ježíš církvi: eucharistii, kněžství a Boží lásku, která vítězí nad smrtí. Liturgická barva je bílá na znamení slavení. Připomínáme si, jak Ježíš při poslední večeři se svými přáteli ustanovil eucharistii, jak nám to popisují evangelisté Matouš, Marek a Lukáš. Je zarážející, že se Jan ve svém evangeliu o tomto důležitém okamžiku, kdy Ježíš proměnil chléb a víno

ve své tělo a krev, nezmiňuje, ale hovoří o něčem jiném, co Ježíš v tu noc udělal. Když Ježíš apoštolům umyl nohy, vykonal práci pokorného služebníka (JAN 13,2-17). Pak je nazval přáteli a přikázal jim, aby jednali stejně. Ježíš tak ukázal, že eucharistie je přímo spojená s láskou a službou bližním. A tak během bohoslužby na Zelený čtvrtek odkládá kněz po promluvě roucho a myje nohy dvanácti lidem. Ježíšova láska se tak stává velmi viditelnou a my jsme znovu povzbuzeni k tomu, abychom následovali jeho příkladu (JAN 13,15). Chtěl/a bys, aby ti Ježíš umyl nohy? Může ti připadat velmi zvláštní a těžké to přijmout. Nejsi v tom sám/sama: sv. Petr měl také problém přijmout Kristovu lásku vyjádřenou tímto způsobem (JAN 13,6-10).

POSVÁTNE OLEJE

Během Missy chrismatis světí biskup tři nádoby s čistým olivovým olejem. Tyto oleje se během roku používají při udělování svátostí. Každá farnost dostane malé množství od každého oleje a uchovává je na zvláštním místě v kostele.

- **Olej katechumenů** se používá k pomazání těch, kteří se připravují na křest. Prosíme za to, aby je Kristova moc chránila od zlého.
- **Olej nemocných** se používá při svátosti pomazání nemocných. Prosíme za uzdravení a za duchovní sílu, kterou bude nemocný potřebovat k tomu, aby ve spojení s Kristem své utrpení vydržel.
- **Křížmo** obsahuje balzám, vonný pryskyřičný výtažek z různých rostlin. Biskup na něj dýchne na znamení, že Ježíš dává své církvi Ducha svatého. Křížmo se používá při křtu, biřmování a udělování kněžství.

JEŽÍŠOVA MODLITBA

Ke konci bohoslužby se na oltář umístí nádoba, v níž se uchovávají hostie, a okouří se kadidlem. Svatostánek zůstává otevřený a prázdný a kněz odchází s Nejsvětější svátostí k dočasnému oltáři, kde zůstane až do Velikonoc. Tento oltář, krásně ozdobený svíčkami a květinami, nám

má připomínat Getsemanskou zahradu, kde Ježíš v agónii očekával své zatčení. Prosil apoštoly, aby zůstali vzhůru a modlili se s ním, a nás k tomu zve také: „*Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé*“ (Mt 26,41).

Ježíš trpěl, zemřel a znovu vstal ve třech dnech (triduum). Na Zelený čtvrtek si připomínáme ustanovení eucharistie & kněžství.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno

Vánoční koncert scholy Calandrella – pohled do zákulisí

„Chystat se na Vánoce o letních prázdninách? Zbytečné!“ mohli byste si říct. Pro scholu je ale opak pravdou. Do příprav vánočního koncertu se pouštíme v období, kdy na Vánoce myslí jen málokdo. Je léto a já začínám hledat vhodné písně, které by na dalším koncertu mohly zaznít. Mám za úkol vybrat alespoň dvacet skladeb. Většina písní se nám každý rok mění (až na Tichou noc, kterou zpíváme každoročně), takže hledání nebývá snadné. A vzhledem k tomu, že zpíváme už třináct let, dokážete si spočítat, kolik písní to asi tak je... Procházím YouTube, poslouchám koncerty jiných schol a sborů, doptávám se kolegů hudebníků, a nakonec dojdou k výběru, ze kterého můžeme vycházet.

Když máme prvotní nástřel, hlasujeme ve schole o tom, jaké písničky se dostanou na koncert. Není to jen o tom, co se nám líbí, musíme myslet i na to, aby skladby dramaturgicky dobře fungovaly. Většinou se v konečném výběru objeví nějaká koleda tradiční, lidová, moderní, kterou můžete znát z rádií, občas zařadíme i zahraniční. V některých se zpěváci představí po skupinkách, některé zpíváme jednohlasně a jiné až čtyřhlasně. Měly by se také střídat skladby v sudém a lichém taktu a rychlém či pomalém tempu. Z toho všeho nám vznikne výsledných dvanáct skladeb.

Už tedy můžeme začít zkoušet? Ještě stále ne. Práce je pořád na mé straně, musím totiž připravit dostatečné podklady. Když existují noty,

dohledat je, když ne, sehnat alespoň text s akordy, v nejhorším případě text odposlouchat a akordy si domyslet. Následně vybrat správnou tóninu, aby se nám to dobře zpívalo a nebylo to ani moc hluboko a ani moc nízko. Jaké nástroje budou hrát? I tady je zapotřebí pestrost. Bude písnička jednodlasá, nebo připišu hlasy navíc? Většinou od všeho něco. Pak zbývá jen vytisknout veškeré materiály hráčům na nástroje a už je pomalu čas začít s nácvikem.

Máme tu září a schola se začíná pravidelně scházet každou neděli po mši. Začíná zábavnější část – samotné zpívání. Program je jasný, teď už nezbývá než se vše poctivě naučit. Ne všichni z nás umí noty, což čas nácviku prodlužuje, ale hlavně jsme se rozhodli zpívat na vánočním koncertě z paměti, a to je velká výzva. Zapamatovat si totiž všechny texty a zároveň váš hlas, není tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Cvičíte si třeba svůj druhý hlas a jde vám to. No a pak se k vám přidá hlas první a vy zjistíte, že svůj hlas tak dobře neumíte, protože během chvíle zpíváte s hlasem prvním. Klasika... Ale tohle všechno samozřejmě do prosince v rámci dopoledních nedělních zkoušek vyladíme, plán až do Vánoc je jasně daný. Ne vždy se sejdeme všichni, což se ale u skupiny o čtrnácti lidech dá předpokládat. O to spíš, když mnoho z nás dojíždí...

V prosinci je nejvyšší čas zaměřit se i na další věci. Hlavně ty organizační. Je třeba se domluvit na programu s paní Mokrou, která nacvičuje s malými dětmi, potvrdit si termín s hostem, který občas na koncertě bývá, vytvořit a rozvěsit plakáty a zajistit propagaci na sociálních sítích. Někdo také musí zařídit punč, který se po koncertě podává před farou. Natisknou se programy a jde se na další náročnou část našich příprav – nahrávání.

Na éru covidu většinou nevzpomínáme zrovna pozitivně, nám ale v jedné věci pomohla. V roce 2020 jsme chtěli oslavit výročí deseti let od prvního vánočního koncertu. To ale vzhledem k vládním nařízením nešlo. Nezbyvalo než vymyslet jiné řešení. A tak jsme celý koncert nahráli a dali ke shlédnutí alespoň na YouTube, abychom ho nemuseli úplně zrušit. A zjistili jsme, že je to pro nás vlastně další výzva. I když už

dnes můžeme opět hrát naživo, i tak zaznamenáváme celý koncert. Proč? Protože nás to nutí nahrát písně nejlíp jak zvládneme, protože ne vždy mohou dorazit všichni naši blízcí a my si také zpětně rádi poslechneme, co jsme zpívali uplynulé roky a jak jsme se sami posunuli.

No a jak takové nahrávání vypadá? Sejdeme se v kostele, za dvě hodiny většinou zvládneme asi tři nebo čtyři písničky. Abychom vše stihli nahrát a skladby doladit k naší spokojenosti, scházíme se kolem Vánoc velmi intenzivně. Například na poslední koncert jsme nacvičovali 22. prosince večer, 23. a 25. prosince celé dopoledne a v den koncertu jsme byli v kostele už od rána. Někdy je náročné uzpůsobit sváteční návštěvy čtrnácti lidí, ale za ty roky už s tím všichni nějak počítáme. Víme, že je to potřeba, musíme totiž nacvičit i drobnosti jako kdo vedle koho stojí při které písničce (to kvůli rozdělení na hlasy), nebo samotný nástup na začátku koncertu a mnoho dalšího.

A pak přichází pomyslná třešnička na dortu. Koncert je tady. Máme plný kostel lidí, kteří nás lehce stresují a motivují zároveň. Je nám zima, a přitom si užíváme, že můžeme naše úsilí a radost z hudby předat vám – posluchačům. To, že vidíme úsměvy na tvářích a slyšíme upřímný potlesk, nás vždy zahřeje. Hodina uteče tak rychle, že nás to i po těch letech nepřestává překvapovat. Zůstává pocit naplnění a dobře odvedené „práce“.

Pro většinu to koncertem končí, já s ním ale ještě pár dnů trávím. Musím se vrátit k nahrávkám, doladit je ve zvukovém programu, aby kvalita skladeb byla co nejlepší. Přidávám fotky a vytvářím video, které za pár dní zveřejním na YouTube. Už v ten moment se zamýšlím nad tím, co bychom mohli příští rok udělat jinak, lépe... A celý koloběh tak začíná prakticky nanovo.

Tak tedy vypadá pohled do zákulisí příprav na vánoční koncert. Je to náročné, ale nás to baví a těšíme se na další ročník. Doufám, že se tam opět uvidíme. Do té doby si nás můžete pustit právě na YouTube, kde nás pod názvem Schola Calandrella hravě najdete.

A jak je to s penězi?

Možná by některé z vás zajímalo, na co je využito dobrovolné vstupné z koncertu. Schola pořádá dvě vystoupení za rok. Rozhodli jsme se, že červnový koncert bude ten, jehož výtěžek věnujeme celý na dobrou věc. Naposledy to bylo Sárce Ptáčkové z Přibyslavi, která ochrnula po operaci míchy. O Vánocích žádnou sbírku vyhlášovat nechceme a dobrovolné vstupné jde na pokrytí výdajů za koncert (cestovné pro hosty, výroba punče, příspěvek na kostel atd.) a zbytek si nechává schola pro své potřeby. Například už třetím rokem šetříme na jednotné oblečení, protože i to k veřejnému vystupování patří.

*Petra Ločárková
vedoucí scholy Calandrella*

Farní tábor 2024

Letošní farní tábor se uskuteční opět na Fryšavě, a to v termínu od 28.7. - 3.8. 2024.

Srdečně zveme všechny děti od 1. do 9. třídy. Společně zavítáme do kouzelného světa pohádek a zažijeme spoustu dobrodružství. Na všechny se moc těšíme. Přihlášky budou k dispozici v kostele koncem března.

*Za tým vedoucích
Tereza Bruknerová*

Žehnám veškeré Boží havěti

Je titul knihy P. Matúše Kociana v rozhovoru s Lukášem Senftem, která se mi nedávno dostala do ruky a kterou doporučuji k četbě. Je to souhrn velmi aktuálních otázek a odpovědí katolického kněze, entomologa, objevitele mnoha nových živočišných druhů, ilustrátora vědeckých publikací. Je unikátním dialogem o člověku v přírodě o stvoření a lidech jako tvorech myslících i bezbřeze konzumujících. Je svědectvím

křesťana o tvořivé Boží moci a svobodě člověka i varováním před ubýváním přírody kolem nás a ekologickými hrozbami vyplývajícími z našeho životního stylu.

Kolik stojí vzduch, který jsem dnes prodýchal?

Co je tedy potřeba udělat?

Jak jsem řekl, začít brát přírodu vážně. Když jsme mluvili o entropii, zdůraznil jsem, že přírodě je nutno vracet nebo kompenzovat to, co jsme z ní vzali, abychom tak nezvyšovali chaos. To je přesně úkol pro ekonomii. Musí přestat myslet jen na akumulaci bohatství a peněz a započítat všechny ceny přírody. Znečistil jsi vodu? Musíš jí vyčistit. Vytvořil jsi odpad? Musíš ho recyklovat. Vylovil jsi ryby? Musíš jich právě tolik do vody vrátit. Poškodil jsi zdraví lidí? Musíš jim to zaplatit. Použil jsi a tím navždy zničil neobnovitelné zdroje? Musíš to adekvátně kompenzovat. A tak dále. Je jasné, že při takovém ekonomickém modelu nebudou tak vysoké zisky, protože velká část peněz se bude muset použít na nápravu ekologických škod. Ale jinak to nepůjde. Bohužel, miliardářům a různým ekonomickým lobby se tohle líbit nebude a nejspíš použijí všechny prostředky k tomu, aby onen nový ekonomický model neměl šanci. Koneckonců, nebude se to příliš líbit ani průměrnému obyvateli bohatých zemí, protože to bude znamenat snížení životní úrovně. A nebude se to líbit ani zemím, které chtějí dohnat ty nejnadvělejší, protože to bude brzdit jejich rozvoj, po kterém tolik touží. Proto zatím všechny snahy o zvládnutí situace vyznívají naprázdno. Všechno nakonec zdegeneruje v obchod, peníze. Jenže příroda už nečeká na naše obchody. Už nemáme čas.

Jak si vysvětluješ, že lidé o ekologické krizi vědí, ale zároveň svým jednáním krizi zesilují?

Jak jsem řekl, blahobyť je svůdný a příjemný. S jedním mým známým jsme se bavili o tom, co všechno si přečetl o krizi životního prostředí, a rozčiloval se, jak je hrozné, že se pro záchranu planety nic nedělá, že je to katastrofa, vždyť nastává oteplování, tání ledu, celková změna klimatu. Další víkend mi vyprávěl, jak si s manželkou zaletěli na víkend

do Padovy, navštívili místní muzea a hezky se prošli po městě. Přesně takhle fungujeme! Vůbec si nepropojujeme každodenní život a svá vlastní rozhodnutí a činy s globálním stavem věcí. Klidně sedneme do letadla a letíme na úplně nesmyslný víkendový výlet jen proto, že to stojí pár korun. Neuvědomujeme si ekologickou stopu, která za námi zůstává a kterou už nikdy nesmažeme. Nechceme pochopit, že přírodu nezajímá náš byznys, naše honba za penězi. Planeta není na prodej! Všechno není jenom nabídka – poptávka. Základní věci, z nichž vyrůstá náš život, penězi ohodnotit nelze. Kolik stojí skutečná láska? Kolik stojí skutečná věrnost a přátelství? Kolik stojí vzduch, který jsem dnes prodýchal? Kolik stojí Zeměkoule? Zkuste mi nabídnout nějakou cenu, jestli si to koupím. Ne, takhle svět nefunguje.

Vybrala: Jana Vosmeková

Svátost smíření – slavnost nebo mučidla?

NEBUĎ NERVÓZNÍ, ŽE JSI NERVÓZNÍ

Nervozita je úplně normální v zátěžové situaci a svátost smíření pro tebe může zátěžovou situací být. Ale není se čeho bát. Chvilí trvá, než se člověk naučí vnímat svátost smíření jako něco, co ho léčí, proměňuje a posiluje, co mu pomáhá, dodává útěchu, pokoj a radost, protože hledá dobrý vztah s Bohem, který ho má rád.

ZÁKLADEM JE VZTAH

Jak by měla probíhat svátost smíření? Asi nejde o to, co, kdy a jak má přesně kněz a kajícíník udělat, to najdeš v kancionále nebo nějaké knížce o svátosti smíření. Co tedy může člověk udělat, aby pro něj slavení svátosti smíření nebylo vstupem na „mučidla“?

Na prvním místě přemýšlej, jaký je tvůj vztah k Bohu, k Ježíši. Pokud si uvědomíš, že jej máš ráda a že se mu chceš omluvit za zlé myšlenky, slova nebo skutky, pak zpověď bude mnohem lehčí.

SMÍŘENÍ JE SLAVNOST LÁSKY

Svátost smíření je slavnost. Na slavnost je třeba se připravit (představ si třeba, jak se strojíš na ples). Na slavnost býváme od někoho pozváni.

Tím, kdo tě zve, je Ježíš. Dal nám svátosti jako projev své lásky. A teď je na tobě, co uděláš. Buď se na vše „*vykašleš*“ a rezignuješ na jakoukoli snahu, nebo začneš prosit o vytvoření či prohloubení svého vztahu s Bohem. Komu jde o lásku, ten má vnitřní důvod proč slavit svátost smíření, a to bez ohledu na své současné rozpoložení, pocity, a i případnou nechuť. Vždyť mu záleží na tom, koho má rád.

JAK SE DOBŘE PŘIPRAVIT?

Důležité je věnovat přípravě určitý čas. Nejprve jako v zrcadle zhlédnout svůj život ve světle Boží lásky k tobě. Co všechno jsi od Boha dostala? Jaké dary jsi obdržela (ať už v podobě vlastností, schopností nebo malých obdarování ve všedních dnech)? Když se ti podaří zahlédnout Boží lásku a jeho jemné vedení a působení ve tvém životě, když budeš dobře vidět nejprve Boží dobro a krásu, snadněji uvidíš zlo a ošklivost hříchu, kterými se od Boha odvracíš. Pokud ti záleží na vztahu, tak poznáváš toho druhého a zjišťuješ, jaký je, co mu dělá a nedělá radost. Máš pak touhu zbavit se všeho, co tento vztah ničí nebo narušuje. Neboj se najít si dobré zpovědní zrcadlo. Někdy je dobré si o tom popovídat se zpovědníkem nebo s někým, komu opravdu důvěřuješ.

CO VŠECHNO VYZNÁVAT?

Všechno to, co vnímáš, že vztah k Bohu narušilo. Hřích na prvním místě vždy narušuje vztah k Bohu, ale zraňuje také tebe a lidi kolem tebe. Když přijdeš k lékaři, také řekneš: bolí mě hlava, mám horečku, nemohu spát... Podobně knězi, jako lékaři, který má moc léčit svěřenou od samotného Ježíše, vyznáváš své hříchy – duchovní nemoci. Je dobré zmínit i okolnosti hříchu, zvláště tam, kde by z jednoduché odpovědi nebylo jasné, o co šlo. Je dobré začít vyznání tím, jak se ti dařilo nebo nedařilo uskutečnit své předsevzetí z minulé svátosti smíření.

Někdy se svátost smíření spojuje i s duchovním rozhovorem. Proto můžeš nakonec uvést i to, co tě trápí, čím se zabýváš, jaké

myšlenky tě napadají, o čem přemýšlíš. Zpovědník ti pak může více porozumět a poradit.

Nezapomeň, že součástí svátosti smíření je tzv. „*pokání*“, které ukládá kněz. Na tobě je, aby sis tak udělala předsevzetí, kterým vyjadřuješ opravdovost svého rozhodnutí změnit aspoň v něčem svůj život. Tvé předsevzetí by mělo být K+K+K, to znamená **krátké, konkrétní a kontrolovatelné**.

A ještě jedna malá rada: Když přijdeš s upřímností a lítostí, budeš připravena, aby rozhršení přineslo do tvého srdce opravdovou radost a pokoj. Pak se ti bude lépe dařit překonávat nechuť a strach.

P.Vít Zatloukal

Časopis In! dívčí svět, únor 2011, upraveno

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v říjnu až prosinci 2023

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v říjnu až prosinci 2023.

<i>Datum</i>	<i>Účel</i>	<i>Částka</i>
1. října	sbírka na Yashavantha a další potřebné	12 134,-
do 2. října	pokladnička Charita pro Libyi	859,-
do 2. října	pokladnička Charita pro Maroko	859,-
22. října	sbírka na misie	11 806,-
do 4. listopadu	pokladnička na Farní list	4 808,-
5. listopadu	sbírka na pojištění kostelů ad. církevních budov	11 123,-
do 6. listopadu	pokladnička na opravy kostnice	7 519,-
do 12. listopadu	pokladnička na misie	1 172,-
19. listopadu	sbírka na katolická média	10 768,-
do 22. listopadu	pokladnička na Charitu pro Ukrajinu	501,-
9. a 10. prosince	pokladnička na Betlém N narozeným při výstavě betlémů	3 790,-
10. prosince	sbírka na kněžský seminář	11 251,-

Stav našich účtů: ke dni 31. prosince 2023 měla naše farnost u ČSOB dva účty, jeden běžný a druhý spořicí. Na běžném účtu byl k tomuto dni stav 36 747,01 Kč, na spořicí účtu, úročeném sazbou 3,22 % p.a. stav 262 984,67 Kč. Na krátkodobém termínovaném vkladu u ČSOB, úročeném sazbou 5,30 % p.a. pak měla naše farnost částku 400 000,- Kč. Zároveň vám všem chci na tomto místě poděkovat za příspěvky do sbírek a další dary.

Bůh vám všem oplat' vaši štědrost.

P. Zdeněk Sedlák

Zamyšlení na den

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 23. března 2024

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 17 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák - farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi - šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Zdena Holcmanová - redaktori farního listu

Jaroslava Bártová - korektor farního listu
